

have glædet mig, og ligeledes at Lovforslaget skal i Udvalg, om hvilket jeg haaber, at det kan blive enigt om at holde noget igen paa de her foreslaaede ganske urimelige Lønninger.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Et Par Bemærkninger af det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) har bevirket, at jeg har bedt om Ordet. Det ærede Medlem lyste nemlig efter forbedrede Lønningslove, han lyste efter en Lønningslov for Vandbygningsvæsenet og forskelligt andet. Nu skal jeg i og for sig ikke hævde, at alt er saare godt paa disse Omraader. Jeg var selv i Fjor enigt med det ærede Medlem og andre om, at vi skulde have alt frem, hvad der trængte, men jeg mente rigtignok, at vi skulde have gjort det i Fjor, saaledes at den størst mulige Lighed kunde blive gennemført. Jeg kan ikke slutte mig til hans Fordring til det højtærede Ministerium om nu at fremsætte Lønningslove. Hvad der ikke blev gennemført i den Henseende i Fjor, er meget lidet forsvarligt. Jeg synes nemlig, at Befolkningen nu er saa nogenlunde træt af Lønningslove, og vi skulle derfor ikke give flere Love paa det Omraade, end der er strengt nødvendigt. Jeg tror ogsaa, det er ret betænkeligt at fremsætte Lønningslove i en Nedgangsperiode, og en saadan staa vi utvivlsomt i i Øjeblikket. Derfor advarer jeg mod at følge det ærede Medlems Henstilling ud over de ganske enkelte Omraader, hvor der viser sig aldeles tvivlende Nødvendighed derfor.

Saa sagde det ærede Medlem en Ting om Tantiemen. Han hævdede i Modsætning til det ærede Medlem fra Odder (Nielsen-Grøn) — med hvem jeg er enig, naar han stillede i Udsigt, at Loven vistnok burde forlade Rigsdagen uden Tantieme —, at uagtet han var imod Tantieme paa andre Omraader, specielt paa Jernbanevæsenets, var her maaske et Omraade, hvor den var mere berettiget end paa andre. Videre gik det ærede Medlem ikke, saa jeg slutter deraf, at han i og for sig ikke holder stærkt derpaa. Det kan være, det ærede Medlem har Ret, men jeg vil saa gøre opmærksom paa, at det, her er Tale om, egentlig slet ikke er Tantieme. Ved Tantieme synes jeg, man maa forstaa en Andel i det egentlige Udbytte, men det er dette jo slet ikke. Man har ved tidligere Love henlagt visse Procenter af de indkomne Præmier osv., som da skulde udgøre Driftsfonden. Fra denne Driftsfond, som altsaa giver en vis Indtægt, og

som vokser Aar for Aar, trækker man bestemte Udgifter, men det er nærmest faste Udgifter, man trækker fra, nemlig Lønninger i Henhold til den gældende Lov, Kontorudgifter, Honorarer for juridisk og teknisk Bistand, Husleje og dernæst en Henlæggelse til Pensionsfonden. Af Resten beregner man siden 1900 $\frac{1}{10}$ til Tantieme, efter Forslaget her $\frac{1}{11}$, som fordeles mellem visse Embedsmænd i Anstalten. Men de egentlige bevægelige Udgifter, dem, man skulde indskrænke ved en fornuftig Administration, fradrages først, efter at man har beregnet Tantiemen.

Der er endnu en Ting ved denne Tantieme, jeg vil gøre opmærksom paa, nu da vi behandle dette Lovforslag. Da man i sin Tid vedtog de Regler, som gjaldt for Anstalten indtil 1900, fastsatte man Tantiemen paa en Maade, som om den skulde være et Tilskud til Lønnen, der kunde gøres større ved en fornuftig Administration. Det var ikke Hensigten, at det skulde være andet end et Tilskud til Lønnen, men det voksede saaledes, at omkring 1900 udgjorde Tantiemen mere end Lønsatsen. En Forretningsfører, som han beskedent kaldes, fik mere i Tantieme end i Løn, og saaledes gik det de fleste af Embedsmændene. Det gjorde, at man den Gang maatte tage Sagen op, da Tantiemen ellers vilde vokse os helt over Hovedet, og dette medførte — hvad jeg beder lagt Mærke til —, at man den Gang satte rigeligere Lønsatser, end man ellers vilde have gjort, og saa fastsatte man Tantiemen til et betydeligt mindre Beløb. Man beregnede den Gang, at Portionerne skulde udgøre saadant noget som 200 Kr., men dette Beløb er ogsaa vokset — det beder jeg ogsaa lagt Mærke til —, naar man nu forlanger en Lønforhøjelse. Disse Portioner, der altsaa oprindelig var beregnede til 200 Kr., udgør nu ifølge det Overslag, som findes paa indeværende Aars Finanslov, 294 Kr. 65 Øre og ere altsaa næsten stegne med 50 pCt., og derved har Forretningslederen faaet en Lønforhøjelse, der i Aar udgør 1,135 Kr. 80 Øre, og Direktørerne ville faa en Lønforhøjelse af godt 567 Kr., Kontorchefer, Læger og Kasserer ville faa 473 Kr. 25 Øre. Dette, mener jeg, peger i to Retninger, for det første i den Retning, at vi gøre vel i at gaa bort fra Tantiemen og at fastslaa, hvad man paa dette Tidspunkt kan kalde for en passende Løn, saa at vi ikke atter skulle have Tantiemen til at vokse højere, end vi skønne det rimeligt, og dernæst i den Retning, at vi just ikke